

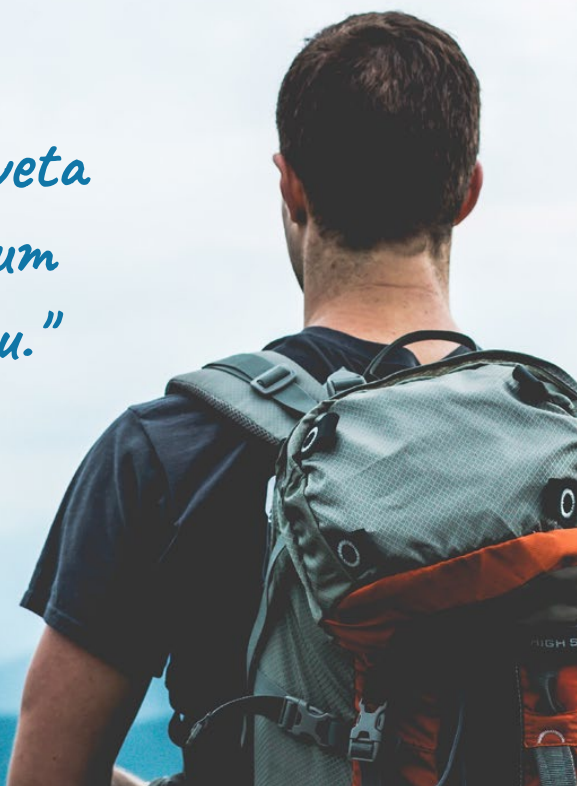
2/₁₈
Ročník
XXVII.

XAVER

ČASOPIS BANSKOBYSTRICKÝCH BOHOSLOVCOV

A povedal im:

*"Chodte do celého sveta
a hlásajte evanjelium
všetkému stvoreniu."
(Mk 16,15)*

06/
PRIPRAVENÍ
HLÁSAŤ
absolventi

16/
MODLITBA
KREŠŤANA
Slavomír Michna

18/
RUKY
KŇAZA
Pavol Škovránek

24/
MILUJ A ROB,
ČO CHCEŠ!
Adam Murko

OBSAH

Úvodník	03	22	Svätý Peter
Seminárny reportér	04	24	Miluj a rob, čo chceš!
Pripravení hlásať - absolventi	06	27	Každodenný kríž a láska k nemu
Slúžiaci seminarista	13	28	Apoštol Pavol (film)
(seminárne úlohy)		30	Bohoslovci pre miništrantov...
Modlitba súčasného kresťana	16	31	Helody z hodín
Ruky kňaza	18	32	Báseň

XAVER časopis bohoslovcov Banskobystrickej diecézy · ročník: XXVII. · číslo: 2/2018
vychádza ako občasník · rozširuje sa svojpomocne · šéfredaktor Adam Murko ·
technické a grafické spracovanie Martin Ščúry a Michal Šutka ·
teologický poradca ThLic. Ján Viglaš · jazyková korektúra Mgr. Erika Brezánska ·
fotky v časopise sú zo seminárneho archívu alebo internetu · foto na obálke: unsplash.com

adresa redakcie:
Kňazský seminár
sv. Františka Xaverského
Banská 28
976 32 Badín, Slovakia

cirkevné schválenie:
Biskupstvo Banská
Bystrica, č. 1377/98
tlač: Alfa print, Martin
ISSN 1335-2628

web: www.xaver.sk
tel: +421 48 418 26 02
e-mail: redakcia@xaver.sk
bankové spojenie časopisu
IBAN: SK58 8360 5207
0042 0527 6308

úvodník

Drahí čitatelia a priaznivci časopisu Xaver,

dovoľte mi touto cestou prihovoriť sa vám. Toto číslo Xaver-u je špeciálne v tom, že sa vám predstavujú budúci diakoni a kňazi našej Banskobystrickej diecézy. Sme po roku modlitieb v našich farnostiach za nové kňazské povolania. Výsledok? V našej diecéze bude vysvätených päť nových diakonov a päť nových kňazov. Pravdaže, možno by sme chceli viac. Ale predsa vidíme, ako Pán vypočúva naše volanie, nezabúd a na svoju žatvu a posiela robotníkov. Od nás sa žiada pokorná prosba a Pán zošle, nezabudne. Sám si uvedomujem, čo môže urobiť a spôsobiť modlitba – vytvára spoločenstvo, spôsobuje zázraky, duchovné premeny a v konečnom dôsledku vlieva pokoj a nádej.

Posvätný rád každého stavu (diakonát, presbyterát i episkopát) je pre diecézu nezaplaciteľným darom a zostáva tajomstvom. Hoci Boh sám sa nemení, predsa všetko pekne obnovuje a usporadúva. Naša diecéza v tomto čase dostáva novú posilu, nový život. V týchto radostných chvíľach pre naše diecézne spoločenstvo je spojené aj samotné pevné rozhodnutie svätenca, aby denne potvrdzoval svoju vernosť Kristovi. Pomáhajme si navzájom do neba.

Drahí čitatelia, nezabúdajme na budúcich svätencoch, sprevádzajme ich modlitbami a pevne verím, že oni sa modlia za vás.

Martin Mihál
kaplán v Partizánskom

Seminárny

14. apríl 2018

10. výročie úmrtia biskupa Petra Dubovského v Trnave

V utorok 10. apríla 2018 uplynulo presne desať rokov od úmrtia bývalého banskobystrického pomocného biskupa Mons. Petra Dubovského. V sobotu 14. apríla 2018 o 10.00 hod. v Trnave sa uskutočnila spomienková svätá omša v Katedrále sv. Jána Krstiteľa, kde je Mons. Peter Dubovský pochovaný. Hlavným celebrantom bol Mons. Ján Orosch, trnavský arcibiskup, za účasti Mons. Mariána Chovanca, biskupa Banskobystrickej diecézy. Asistenciu tvorili banskobystrickí bohoslovci, ktorých po slávení svätej omše pozvali na biskupský úrad na obed.

24. – 25. apríl 2018

Biblická olympiáda

V dňoch 24. – 25. apríla 2018 sa v aule Kňazského seminára uskutočnili diecézne kolá Biblickej olympiády v kategóriách základných a stredných škôl. Prvé miesto v kategórii základných škôl získala Cirkevná základná škola sv. Dominika Savia vo Zvolene. Prvé miesto v kategórii stredných škôl získalo Gymnázium Ľudovíta Štúra vo Zvolene. Výhercom srdečne gratulujeme!

reportér

22. apríl 2018

Nedeľa Dobrého pastiera

V nedeľu 22. apríla 2018 bohoslovci spolu s predstavenými seminára navštívili päť farností Banskobystrickej diecézy: Pukanec, Lovča, Veľký Krtíš, Sielnica, Senohrad. Po omši niektorí z bohoslovcov vyrozprávali svoje svedectvá o tom, ako si ich Pán zavolał do služby v Cirkvi, a potom mali možnosť spoznať sa osobne s farníkmi a spoločne stráviť čas. V ten deň sa uskutočnila zbierka pre potreby kňazského seminára v Badíne. Všetkým dobrodincom aj touto cestou vyslovujeme srdečné Pán Boh zaplať!

08. máj 2018

Ročníkové výlety

V utorok 8. mája sme sa všetci bohoslovci vybrali na ročníkové výlety. Prváci navštívili Bojnice, druháci Hlohovec a Trnavu, štvrtáci Viedeň, piatáci Donovaly, šiestaci Liptovský Mikuláš a tretiaci zostali v seminári, a tak spoločne trávili svoj voľný čas.

António Rádi, 1. ročník

PRIPRAVENÍ OHLASOVAŤ

DOMINIK KUČERA

Kováčová

ČO TI SEMINÁR DAL A ČO VZAL?

Neviem, či mi niečo zobral, no povedzme, že šesť rokov. Ide však o uhol pohľadu. Za tých šesť rokov som oveľa viac dostal a získal, ako stratil, formácia ma teda obohacovala. Bol to čas s Bohom, s bratmi a so sebou samým, keď som objavoval a spoznával seba samého. Zriekol som sa nejakých vecí, a aj keď som to nečakal, získal som oveľa viac.

MÁŠ SVOJ VZOR?

Keby len jeden, je ich mnoho – svätci ako František z Assisi, Matka Tereza, Gerard Majella, Páter Pio, bl. Ján XXIII. ... Inšpiruje ma

ich svätosť, láska a povolanie, ktoré bolo u každého iné. No ak by som mal vybrať jednu vec, tak asi radosť – radosť zo služby, z lásky a zo života. Chcel by som sa im podobať v ich odhodlanosti, chcem tak ako oni nehľadiť na seba a svoje potreby, ale na to, čo chce odo mňa Boh.

BOH MÁ S KAŽDÝM Z L'UDI JEDINEČNÝ VZŤAH LÁSKY. KDE CÍTIŠ, ŽE MÔŽEŠ BYŤ S BOHOM?

Samozrejme vo sv. omši, adorácii, modlitbe, v modlitbe pri ruženci, v spoločenstve bratov a odkedy som diakon, aj pri vysluhovaní sviatostí a v službe druhým.

JURAJ KISS

Banská Štiavnica

V ČOM SÚ TVOJ POHL'AD NA POVOLANIE DO KŇAZSTVA A PREDSTAVA O ŇOM TERAZ INÉ AKO PRED VSTUPOM DO SEMINÁRA?

Teraz už viem, že keď Boh niekam povoláva, tak to je naozaj tá najlepšia alternatíva života v plnosti, radosti a pokoji. Teším sa zo všetkého, čo som naozaj zvládol, a bojím sa toho, že ma raz dobehne všetko, čo som nezvládol. A bojím sa svojho pohodlného gauča.

ČO TI SEMINÁR DAL A ČO VZAL?

Môj silne individualistický životný štýl prešiel svojím nekompromisným seminárnym poriadkom – a kopou vzťahov, ktoré človeka obrusujú a formujú najviac.

MÁŠ NEJAKÝ VZOR?

Mojím vzorom sú všetci ľudia, lebo každý človek je v niečom lepší ako ja. Nikto nie je dokonalý, a preto sa inšpirujem iskrami Božieho obrazu v každom.

KDE V TVOJOM ŽIVOTE VNÍMAŠ PRÍTOMNOSŤ BOHA? ČO TI POMÁHA NA GESTE VPRED?

Vždy, keď som s človekom, som súčasne s Bohom, ale málo to ešte takto dokážem prežívať. Som asi idealista, takže ísť stále vpred a stále vyššie je moje životné heslo. Asi milujem vieru v nádej.

MARIÁN URAM

Michalová

ZMENILA SA NEJAKO TVOJA PREDSTAVA O KŇAZSTVE?

Môj pohľad na kňazstvo sa nejako radikálne nezmenil. Stále si myslím, že je to služba, do ktorej si povoláva sám Boh, podľa svojej vôle. Ale keďže on je iniciátorom takéhoto rozhodnutia, je dôležité, aby si človek nemyslel, že to má zo seba, a dovolil mu konať prostredníctvom svojho života – tak, ako to on chce. V tomto sa môj pohľad posunul – v zistení, že je celkom jednoduché žiť požiadavku „kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba a nasleduje ma.“

NA ČO SA NAJVIAC TEŠÍŠ A Z ČOHO MÁŠ OBAVU?

Začal by som obavou, ktorá plynie z už spomínaného pohľadu na kňazstvo – obava, že by som si vo svojom živote začal tvrdohlavo presadzovať svoju vôľu, nepýtajúc sa Boha, čo odo mňa chce on. A tak sa teším na to, čo sa Bohu cezo mňa podarí vykonať. Lebo človeka dokáže naplniť radosť a pokoj, keď vidí, že je užitočný a že si ho Boh používa a koná cez neho.

AKO HODNOTÍŠ ČAS V SEMINÁRI?

Čas v seminári nebol pre mňa prechádzkou ružovou záhradou. Bol školou, v ktorej som sa učil dôverovať Bohu.

JOZEF SLAVKOVSKÝ

Banská Bystrica

NA ČO SA NAJVIAC TEŠÍŠ A Z ČOHO MÁŠ OBAVU?

Veľmi sa teším na spovedanie. Je to miesto zmierenia, ku ktorému ľudia môžu prísť. Ja som mal mnohokrát skrze spoveď možnosť stretnúť sa s Božou láskou, dobrou radou či povzbudením a videl som, ako to v mnohom závisí aj od prístupu kňaza, ktorý spovedá. Ja by som sa veľmi takýmto kňazom chcel stať. Obavy sú rôzne, ale sú pre mňa zároveň výzvami, s ktorými sa chcem popasovať.

MÁŠ SVOJ VZOR, KTORÝ T'A INŠPIRUJE?

Mojím vzorom sú v mnohom už dlhodobo deti. Fascinujú ma svojou

autenticnosťou – sú samy sebou a na nič sa nehrajú. Taktiež nemajú tolko nesprávnych predsudkov, ktorých má dospelý človek mnoho a často. Okrem detí sú to aj mnohí svätci či ľudia žijúci okolo nás, z ktorých sa snažím brať príklad – nie ich však úplne kopírovať vo všetkom. Každý z nás má svoju jedinečnú a osobitú cestu – a teda nechať sa osloviť a ovplyvniť ich príkladom. Zo svätcov mám veľmi rád Matku Terezu z Kalkaty či Damiána de Veustera, ktorý so svojím misionárskym a dobrodružným srdcom odišiel na „ostrov smrti“ k malomocným, na Molokai.

LUKÁŠ LÍŠKA

Banská Štiavnica

NA ČO SA NAJVIAC TEŠÍŠ A Z ČOHO MÁŠ OBAVU A STRACH?

Najviac sa teším na ľudí vo farnosti. Druhý človek je dar, takže môcť spoznávať tento „dar“ bude dobrodružstvom. Takisto som sám zvedavý, ako v tom celom bude konať nebeský Otec, ako bude používať to „moje“, čo mi dal.

Obavy sú asi z toho, ako sa začlením do života farnosti, zo svojich slabostí a nezrelosti v niečom – či moje konanie alebo mentalita nebude blokovať „prúd milosti“.

ČO TI SEMINÁR DAL A ČO VZAL?

Nebolo ľahké prijať „odrezanie“ (do istej miery) od rodného mesta, rodiny, priateľov, ktorých tam mám, hlavne počas prvých rokov

to bolo ťažšie. Keď sa na to spätne celé pozerám, spoznal som veľa skvelých ľudí, či už v seminári, alebo mimo neho, a tie vzťahy pokračujú – a to je perfektné.

KDE V TVOJOM ŽIVOTE VNÍMAŠ PRÍTOMNOSŤ BOHA? ČO TI POMÁHA V DUCHOVNOM ŽIVOTE?

Tak najviac asi cítim, že som s ním, keď som s ľuďmi, keď sa náš rozhovor vzájomne dotýka srdca toho druhého. Rád sa chodím modliť von do samoty, mám také svoje miestečka, kde mi je veľmi dobre. A môj duchovný život? Iba tak byť s ním/v ňom, dovoliť Bohu milovať ma takého, aký som, Božie slovo je pre mňa dôležité.

MICHAL BARNIAK

Pečenice

ZMENILA SA TVOJA PREDSTAVA O KŇAZSTVE OD VSTUPU DO SEMINÁRA?

Keď niekto príde do seminára, väčšinou je plný nadšenia, zápalu a svojich predstáv. Predstavuje si, ako to bude fungovať, ako bude obracať ľudí na vieru a ako zmení svet. Seminár a život však človeku pri dobrej formácii zložia tieto falošné ružové okuliare z očí. Človek postupom času zistí, že to tak vôbec nie je, lebo všetky tieto predstavy sú „o ňom“ – sú „jeho“ –, ale kňazské povolanie je presný opak, teda nie je to „o mne“, ale „o Bohu“. Kňaz by mal byť ten, ktorý hľadá Božiu vôľu, a nie tú svoju.

A ČO TVOJE OČAKÁVANIA RESP. OBAVY?

Teším sa na službu ľuďom, duchovný život, učenie, kázanie

a všetko spojené s kňazstvom; a zároveň toto všetko sú moje najväčšie obavy.

MÁŠ VZOR, KTORÝ T'A INŠPIRUJE?

Ja osobne nemám nejaký konkrétny vzor, ktorého kópiou by som sa chcel stať, pretože každý je „Boží originál“, ktorý má svoju cestu. Myslím si, že každý človek má svoje chyby a kríže, ktoré si počas svojho života nesie, no zároveň každý môže byť pre mňa vzorom či povzbudením, keď koná dobro – počnúc od najväčších svätých až po najbiednejšieho človeka v mojom okolí. Dôležité je usilovať sa hľadať dobro v každom človeku a ním sa inšpirovať.

MICHAL MARTINKA

Farnosť Nová Baňa

V ČOM SÚ TVOJ POHL'AD NA POVOLANIE DO KŇAZSTVA A PREDSTAVA O ŇOM TERAZ INÉ AKO PRED VSTUPOM DO SEMINÁRA?

Najdôležitejšou zmenou v mojom vnímaní kňazstva je pohľad z inej strany. Je iné sedieť ako poslucháč v lavici a hodnotiť kázeň a iné je kázať ako diakon. Je rozdiel zaujímať sa ako maturant o to, koľko sa študuje teológia, a potom skutočne prežiť v seminári šesť rokov. Niektoré veci sa takto ukážu oveľa náročnejšie (čo neznamená hneď horšie), ako by si niekto mohol myslieť. Na druhej strane musím úprimne priznať, že je oveľa viac toho, čo ma príjemne prekvapilo a v dobrom prevýšilo moje očakávania. Ak by som mal možnosť, znova by som sa rozhodol rovnako.

NA ČO SA TEŠÍŠ? Z ČOHO MÁŠ OBAVU?

Teším sa hlavne na nových ľuďoch v novej farnosti. Jeden spôsob života sa po šiestich rokoch v seminári nutne končí a začína sa to, na čo nás tu toľko pripravovali. Je to možnosť preniesť si so sebou vedomosti a staré priateľstvá, aj všetko to dobré, čo som dostal, a urobiť hrubú čiaru za tým, čo sa mi nevydarilo tak, ako by som chcel. Je to taký malý nový začiatok. Miernu obavu mám z toho, že si cez tú hrubú čiaru aj tak niečo prenesiem a budú veci, ktorými budem ľudí rozčuľovať alebo v čom budem zlyhávať. Ale bez toho sa žiť a zmysluplne pracovať asi žiadnemu človeku nepodarí.

**ZA ODPOVEDE DĀKUJE
PATRIK HRMO, 3. ROČNÍK**

Slúžiaci seminarista

(seminárne úlohy)

Posledná skupina našich povinností sú neliturgické služby. A to služba v kuchyni, piatkové brigády, spievanie kolied, Mikuláš, stavanie stromčeka, fašiangový večierok, miništrantské víkendy, letné brigády a miništrantské letá.

Služba v kuchyni

Sú to týždňové služby, počas ktorých 3 bohoslovci najmä po večeri umývajú a utierajú riady (zvyčajne si uľahčujeme prácu umývačkou riadu), pripravujú stoly na stolovanie a podľa potreby aj obsluhujú. V prípade, že je v seminári veľká akcia, čo sa stáva celkom často, do služby sú povolaní viacerí bohoslovci. V prípade napr. rekolekcií, keď je prítomných aj vyše 200 kňazov, sú do služieb zapojení všetci, aby bolo čím skôr porobené k spokojnosti otca prefekta. :)

Fašiangový večierok

Je tradíciou, že každý rok pred fašiangami usporadúvajú zábavný večierok tretiaci. Tento rok ale fašiangy boli veľmi skoro, ešte počas skúškového obdobia, a z časových dôvodov a množstva povinností sa večierok nekonal. Azda inokedy.

Piatkové brigády

Okrem prvého piatku a výnimočných situácií bývajú piatkové brigády poobede až do 17. hodiny. Tí, čo majú scholu, končia skôr, aby už o 16.00 mohli nacvičovať spev. Počas piatkovej brigády sa robí všetko potrebné v seminári, ale aj vonku, ak je priaznivé počasie. Vnútri sa pravidelne pripravuje kartónový papier na recykláciu, bielia jablká (aby nám nehnili), pracuje v knižnici alebo na časopise Xaver, upratuje telocvičňa a posilňovňa a pod. Vonku je to kosenie trávy, strihanie stromov, úprava terénu, čistenie, zametanie a všetko, čo treba.

Spievanie kolied

Spievanie kolied má na starosti Schola cantorum. Po vianočnej večeri sa chodí koledovať až do neskorej noci. Mikuláša majú na starosti druháci. Ak ich je menej, pomôžu aj iné ročníky. „Mikulášuje“ sa v seminári, ale aj v cirkevnej škole, u dominikánov a vojakov vo Zvolene, v hospici pre starých ľudí a deti zo škôlky. Prípadne podľa potreby aj inde. Stavanie stromčeka majú na starosti opäť druháci, poprípade pomôžu aj iní, vrátane otca prefekta.

Miništrantské víkendy

Každoročne podľa možností usporadúvame v seminári 3 miništrantské víkendy. Pre menších do cca 10 rokov, 10 – 15 rokov a nad 15 rokov. Pre miništrantov usporadúvajú tretiaci s pomocou vedúceho a v prípade potreby aj iných bohoslovcov, víkendy. Miništranti prídu v piatok a sú s nami až do nedele obeda. Majú bohatý program, venujeme sa im, vymýšľame pútavé príbehy s duchovnou tematikou, ale aj športom, turistikou, výletmi a zábavou. Medzi miništrantmi sú to veľmi obľúbené víkendy, o čom svedčia niekedy aj počty, ktoré k nám prichádzajú. Niekedy to je aj vyše 30 detí.

Letné brigády

Počas leta máme mnoho brigád. Zväčša to býva povinná týždňová brigáda v seminári počas rôznych akcií, ktoré pomáhajú semináru prežiť a platiť faktúry, ako aj 3-krát letné týždňové miništrantské tábory pre 3 rôzne vekové kategórie, ktoré riadia, organizujú a vymýšľajú bohoslovci. Vyššie ročníky mávajú prax v hospici, nemocnici alebo vo väzení – všetko podľa potreby, poprípade pracujú na iných miestach, na stretnutiach s rodinami a pod.

Tolko všetky naše povinnosti, o ktorých ste si mohli prečítať v troch číslach nášho časopisu. Ako vidíte, seminár nie je rekreácia a veru mnohokrát sa poriadne zapotíme a večer od únavy padáme do postele. Nie je to teda len miesto modlitby a učenia, ale aj práce a služby ostatným, ktorí k nám prichádzajú. Preto vás aj touto cestou prosíme o modlitby, aby sme dokázali všetko zvládnuť a hlavne vytrvať. Lebo na to všetko treba naozaj pevného a ochotného ducha. Nové povolania sú preto pre nás kľúčové a naozaj sme radi, keď nás je veľa. Modlite sa, prosím, za seminár, aj za nové povolania. Vďaka!

Zdenko Bartoš, 3. ročník

MODLITBA SÚČASNÉHO KREŠŤANA

O modlitbe toho bolo napísané už mnoho. Celý rad kníh sa zaoberá rôznymi školami modlitby, spiritualitami, a to nielen v kresťanstve. Všetci veľkí svätci boli majstrami modlitby. Ale čo má ponúknuť modlitba súčasnému kresťanovi?

Sv. Terézia z Avily hovorí, že modlitba je intímny vzťah priateľstva s tým, o ktorom vieme, že nás miluje. Niekomu možno stačí ísť na svätú omšu, niekomu možno na nejaké modlitbové stretnutie chvál a žiadnu inú modlitbu nepotrebuje, pretože to má atmosféru. Cieľom modlitby však nie je emotívny zážitok (aj keď ten sám o sebe nie je zlý), ale živý a osobný vzťah s Bohom (KKC 2558). Ako prežívame svoj vzťah s Bohom, tak slávime aj liturgiu. Preto

by pre dnešného kresťana mala byť východiskovým bodom osobná modlitba. Pápež František v najnovšej exhortácii *Gaudete et exsultate* hovorí, že sú nevyhnutné aj okamihy venované iba Bohu a že neverí vo svätosť bez modlitby. Nie všetko však môžeme nazvať modlitbou. To, čo nás drží na nohách v akýchkoľvek okolnostiach, je metóda. Každá spiritualita má svoju metódu modlitby.

Každý z nás sa dennodenne ocitá v rôznych okolnostiach. Preto je dôležité, aby sme ako kresťania počúvali viac to, čo hovorí Pán, než to, čo hovoríme my alebo okolnosti. Preto máme Božie slovo. „Úcta k Božiemu slovu nie je len jedna z mnohých, pekná, ale nepovinná. Patrí do srdca a k samotnej identite kresťanského života. Slovo má v sebe moc premieňať životy.“ (GE 156). Asi aj preto židia, ale i mnísi toto Slovo dodnes prednášajú nahlas. Nečítame rôzne duchovné knihy viac než Sväté písmo? Je výzvou pre nás v modlitbe viac počúvať ako prosieť.

Modliť sa však neznamená zavrieť sa na dve hodiny v kostole. Dôležitá je pravidelnosť. Sv. Terézia

z Avily hovorila: „Dajte mi veľkého hriešnika, ktorý bude ochotný modliť sa 15 minút denne, a ja vám z neho spravím veľkého svätca.“

Ak by mal byť podľa pápeža Františka súčasný kresťan radostný, odvážny a ľudský, mala by nás k tomuto naša modlitba viesť. Nebojme sa ju preto prehodnotiť.

Modlitba by pre nás nemala byť bremenom, ale skôr jednoduchá, prirodzená a spontánna tak, ako keď jeme a dýchame. Taká, ktorá ma povzbudzuje a ktorá ma premieňa. Modlitba by nám mala chutiť, pretože nie my sme tí, ktorí v modlitbe dávajú, ale Boh je ten, ktorý dáva.

Slavomír Michna, 2. ročník

RUKY KŇAZA

Zvony bijú, húfy ľudí slávnostne oblečených, nesúcich kvety, ktorí vystupujú z autobusov, či vychádzajú z mestských uličiek, sa ponáhľajú do voňavého chrámu, v ktorom sa odohrá výnimočná udalosť. V tomto hluku a zároveň majestátnom tichu cítiť veľkú udalosť. Zástup miništrantov, bohoslovcov, diakonov, kňazov na čele s biskupom oznamujú, že dnes bude zaváňať pôsobenie Božieho Ducha.

„Koľko je tu anjelov“, oznamuje malý Zdenko svojmu dedkovi, ktorý sa zamyslí nad myšlienkovým pochodom svojho vnuka. „To sú budúci Boží služobníci“, poznamenal dedko. Bez dlhého zamýšľania sa vnuk pokračuje: „Prečo majú biele šaty?“ „Šaty sú preto biele, lebo vyjadrujú čistotu, ktorou chcú patriť Pánu Bohu.“ Ťažká myšlienka na pochopenie pre malého chlapca, ktorý sa nevie vynadávať. „A môžem tam stáť niekedy aj ja?“ Možno typicky detská, ale v tomto ohľade netypická otázka. „Ak budeš poslúchať Pána Boha, budeš sa modliť a tešiť aj z maličkostí, je možné, že tam budeš. A tvoje ruky, ktoré ma držia, budú pevne držať kríž a ľudí, ktorých stretneš.“

Hovoríme o rukách, ktoré požehnávajú v mene Pána, hovoríme o rukách, ktoré nás ochraňujú od Zlého, hovoríme o rukách, ktoré nás sprevádzajú

sviatosťami spásy, hovoríme o rukách, ktoré nám naznačujú pokoj, hovoríme o rukách, ktoré... Koľko kňazských rúk vás už požehnilo, previedlo životom viery?

Tieto ruky sú rukami Kristovho kňaza. Pred „dotykom“ je potrebné zamyslieť sa – kto je kňaz? Kňaz je ten, ktorý odháňa zlo – je pre okolie požehnaním, bezpečím, pokojom. Je učiteľom – sprostredkúva poznanie Pravdy pod vplyvom pôsobenia Božieho Ducha, odkrýva Božie slovo, usmerňuje v živote, rozlišuje... Je lekár a psychológ – pomáha pri zbavovaní viny, zlých predstáv, očisťuje od ľudských projekcií, odkrýva Božie stopy. Kňaz je prostredníkom medzi Bohom a človekom – zaobstaráva Boha človeku a človeka sa snaží nasmerovať na cestu k Bohu, spája tam, kde je rozdelenie či nenávisť, neprijatie. Je ten, ktorý prosí

a ďakuje – nemodlí sa len za seba, ale za všetkých. Je strážcom Božích tajomstiev – aby nikdy nevyhaslo Svetlo života – Ježiš Kristus. Nebojí sa otvoriť ruky pre všetkých – objíma rukami svet, často v tichosti. Najdôležitejší úkon kňazskej vysviacky prebieha v tichosti – vkladáním rúk. Moment, ktorý nehovorí o ľudskej námahe, ale o dôvere, že Boží Duch kňaza premení. Náš život je obrovskou výzvou, mnohokrát prekvapením ľudsky nevymysliteľného.

V jeden letný večer si partia kamarátov zmyslela, že pôjdu na chatu, kde si budú opekať. Bolo chladnejšie počasie, tak si nabalili deky, aby sa mali večer čím zakryť, a taktiež pripravili dostatok dreva a haluziny, aby si mali čím prikúriť. Po príchode na miesto všetko pripravili – zapálili oheň a opekali. Pri väčšom rozhovore o nezmyselných problémoch

sveta, jeden z nich hovorí o naplnení života láskou, jednote a prežiarení sveta lúčmi slnka. Keby sme videli tváre zaujatosti priateľov, vnútorne by sme zahoreli aj my. Tento človek bol šíriteľom lásky, radosti, spokojnosti. Bol to budúci kňaz. Kamarátom bolo hned' teplejšie, aj keď sa oheň menil už len na pahrebu. Zohrievalo ich vnútro. Čo z toho vyplýva? Aj my potrebujeme oheň, ktorý zapáli, čo vyhaslo, alebo oživí, čo tlie, to, čo dohára. Nemáme obdivovať kňaza ako človeka so superschopnosťami, ale máme obdivovať Boha, ktorý sa nás prostredníctvom neho dotýka. V Božej ruke sme ukrytí, ale môžeme pociťovať aj skúšky života. Kňazove ruky sú v rukách Božích a Božie zas v jeho. On sám sa vkladá do Božích rúk a zároveň ukazuje aj svoju bezmocnosť. Prináša obeť (svätá omša) a aj sa obetuje. Od nás kresťanov je potrebné, aby sme spoločne vytvárali

jednotu priateľstva. Tak ako sa kňaz „dotýka“ nás, aj my máme preukazovať svoj „dotyk“ jemu. Je to dotyk priateľstva, slova, porozumenia. V reálnom živote nikdy nedosiahneme svoje ideály. Ale v spoločenstve s Bohom určite.

K tomu a k Nemu nás usmerňuje kňaz. Práve svojimi rukami ukazuje na cestu, po ktorej treba kráčať. Čo k tomu potrebujeme? Otvorené srdce, ruky, odhodlanie, obetu, rozum i čas. Francúzsky kňaz, teológ a spisovateľ Michel Quoist píše: „Pane, ja mám čas. Mám všetok svoj čas. Všetky roky môjho života, dni mojich rokov, hodiny mojich dní, patria mne. Povinný som naplniť ich pokojom a láskou. Ale naplniť ich až po okraj. Obetujem ti ich!“

Pavol Škovránek
4. ročník

„A tvoje ruky,
ktoré ma držia,
budú pevne držať
kríž a ľudí, ktorých
stretneš“

Svätý Peter

Svätého Petra vlastne ani vôbec netreba predstavovať, lebo ho každý dobre pozná. Bol učníkom Ježiša, ktorého si Ježiš vybral za prvého nasledovníka. Bol vždy Peter tým opravdivým učníkom?

Peter pochádzal z Betsaidy pri Tiberiadskom jazere. Peter so svojím bratom Ondrejom začínali ako rybári. Ako dobre vieme z evanjelia, jeho prvé meno bolo Šimon. Šimon prvýkrát stretáva Ježiša, keď ho jeho brat Ondrej zavedie k Ježišovi. Ježiš mu mení meno na Kefas, čo v preklade znamená skala. Aj pri Poslednej večeri Ježišovi sľubuje, že ho nikdy neopustí. A ako dobre viete, trikrát ho zaprel. Po Ježišovom zmŕtvychvstaní sa opäť vracajú niektorí učníci k lovu rýb. Po neúspechu, keď nič nechytia, sa im Ježiš zjavuje pri brehu a povie im, aby hodili siete. Poslúchnu a ulovia veľké množstvo rýb. Keď Ján povie Petrovi,

že je to Pán, skáče do vody. Na brehu učeníkov čaká Ježiš. Tu Ježiš mohol Petra pred všetkými zahanbiť, no nestalo sa tak. Pýta sa ho, či ho miluje. Peter mu odpovedá presne trikrát rovnako, ako ho aj trikrát zaprel. Ježiš mu dáva úlohu, aby pásol jeho baránky. Po Ježišovom nanebovstúpení sa stáva prvým pápežom. Nakoniec aj Peter oslávi Boha smrťou umučeníím na kríži, ale nechcel zomrieť ako Majster, preto ho ukrižovali dolu hlavou. Zomrel okolo roku 64.

V ČOM POVZBUDZUJE SVÄTÝ PETER BOHOSLOVCA 4. ROČNÍKA MATEJA IZRAELA?

1. Je osoba tohto svätca stále aktuálna aj v tejto dobe?

Samozrejme, že áno. Sv. Peter bol, je a vždy aj bude jedným z apoštolov, jeden z tých, ktorí spoznali v spoločenstve Dvanástich Ježiša omnoho viac ako ostatní. Jeden z tých, ktorý sa nebál ohlasovať radostnú správu evanjelia o zmŕtvychvstaní, ktoré je viac než aktuálne aj dnes. Byť zapálený pre evanjelium, nebáť sa vykročiť a byť aktívny, aj keby bol na posmech, aj keby všetkému nerozumel – to je nadčasový sv. Peter. Tak ho vnímam ja.

2. Vedel by si nám povedať, ako vplýva na tvoj život tento svätý?

Svätý Peter je skalou Cirkvi. Je mužom, na ktorého sa spoločenstvo Cirkvi mohlo spoľahnúť. Bol

Ježišovi stále blízko a „nezabíľil to“ ani vtedy, keď veciam nerozumel, a o to práve ide – byť s Ježišom, aj keď mu často nerozumiem. Možno popriem, že ho poznám, no vtedy prosím o Petrove pokorné slzy, ktorými ľutoval. A v tomto mi je Peter veľkým vzorom. Aj ja chcem byť pri Ježišovi blízko, aj keď mu nebudem rozumieť. Aj ja, tak ako Peter, chcem vedieť uznať svoj pád a oľutovať ho, hoc aj slzami.

3. Je niečo, čo ťa oslovilo na tomto svätcovi?

Tento svätý je pre mňa vzorom vytrvalosti. Tolkému nerozumel, toľko vecí nechápal, no stále šiel za Ježišom.

Článok spracoval a za odpoveď ďakuje **Adam Murko, 1. ročník.**

MILUJ A ROB, ČO CHCEŠ!

Toto sú slová svätého Augustína. Naozaj robíme, čo chceme? Ak chceme byť šťastní, robme to, čo chceme, čo nás baví. Učme sa robiť dobré skutky ľuďom, nečakajme za to odmenu. Odmenu dostaneme v nebi. Človek sa naučil dávať veci druhým ľuďom iba v tom prípade, ak dostane protihodnotu. Čakáme a kalkulujeme, nevieme sa niečoho svojho zrieknuť zadarmo, a tým pomôcť bližnému. Veci, ktoré sa nám zdajú zbytočné, ktoré nevyužívame, ťažko sa ich zriekame. Kebyže náhodou tú vec niekomu dáme, čakáme, ako sa nám blížny odmení. Takéto uvažovanie nie je správne podľa kresťanského príkladu, ktorý nám zanechal sám Kristus. Preto by pre kresťana mala byť láska k blíznym základným kameňom. Milovať a darovať sú prvky, ktoré by mali byť pre kresťana podstatné. Mali by sme sa odlišovať od iných ľudí, ktorí neveria Katolíckej cirkvi, a tým podávať príklad, aby aj oni nasledovali Ježiša. Podobne by sme sa mali správať aj vo svojich životných situáciách. Povolanie, ktoré vykonávame, nie je bezcenné. Buď ťa Boh povoláva ako otca a matku, aby sme spolu vytvorili rodinné spoločenstvo, ktoré by malo prekypovať milujúcou láskou, alebo ťa Boh povolal za kňaza, rehoľníka, pustovníka a im podobné povolania.

Foto: unsplash.com

Každé povolanie by sme mali vykonávať s láskou. Láska je podstatný prvok v spoločnosti, aj keď v súčasnom svete sa na lásku nekladie dôraz. Prečo je to tak? Zabudli sme, čo znamená láska. Najkrajšie vyjadrenie lásky nachádzame u svätého Pavla v Liste Korinťanom: *Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nevypína sa, nevystatuje sa...* (1 Kor 13). Všetko sa odvíja od lásky. Láska je najcennejšia a najpodstatnejšia v spoločnosti ľudí. Nikto nemá rád pretváрку, a preto by sme mali pristupovať k ľuďom s láskou. Ak nemilujeme, sme mŕtvi, lebo každý potrebuje lásku. Mnohým ľuďom chýba láska. Nevedia, ako sa opravdivo naučiť milovať. Milovať, to nie je

len pocit, ktorý nadobúdame, keď vidíme dvoch ľudí, ako sa majú radi. Môžeme túto lásku k druhému človeku hrať. Týmto spôsobom mu spôsobujeme bolesť. Čo by sme mali milovať? Milujme každého človeka, bez rozdielu. Pokúsme sa vidieť v človeku KRISTA. On nám ukázal, čo je opravdivá láska. Láska, ktorá sa obetuje, a presne to od nás žiada Ježiš. Sám Ježiš zobral na svoje plecia bremeno kríža a po ceste, ktorú musel pre nás ľudí vytrpieť, ho nakoniec bezmocného ukrižovali. Vytrpel mnoho urážok, hnevu, bitiek, bičovania, posmievania, posudzovania, aby sme mali nádej na večný život. Ježiš nemusel trpieť za nás, ale išiel po ceste lásky, lebo Boh každého z nás nekonečne miluje. Preto za všetky veci ďakujeme Bohu. Toto je opravdivá obetujúca sa láska, ktorá nehľadá na rozdiely.

Ježiš je pre nás vzorom ako milovať. Milovať čistou láskou, ktorá sa nepozera na seba, ale okolo seba. Ježiš nám zanecháva nové prikázanie, ktoré dobre poznáme, ale nekonáme podľa týchto slov: *aby sme sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás* (porov. Jn 14,12). Každý jeden z nás má problém toto prikázanie dodržiavať. Bojíme sa, aby sme niečo nestratili. Strácame sami seba a trpíme. Svet by bol krajší, keby sme dodržiavali toto prikázanie lásky. Z tohto hľadiska nerobíme, čo chceme. Keby sme nasledovali Krista a kráčali podľa jeho rád, žili by sme lepšie v spoločnosti, spoločnosť by bola zdravá. Iba láska je pravá. Ak skutočne milujeme, dokážeme sa pre toho druhého obetovať. Milujme teda a robme, čo chceme.

ADAM MURKO, 1. ROČNÍK

Každodenný kríž a láska k nemu

V našom živote sa dennodenne stretávame s krížom. S ťažkosťami, bolesťami a námahami. Kríž si nevyberá, nedá sa mu vyhnúť. Veď predsa aj náš Pán Ježiš Kristus ho niesol. Niesol ho preto, že ho chcel niesť, niesol ho z lásky k nám. Tým nám dáva príklad, ako niesť a zvládať svoje každodenné kríže. Treba ich niesť s láskou. S láskou k nemu a k svojim blížnym. Pamätajte, že „*kríž bez lásky neunesieme a naopak, lásku bez kríža nenájdeme*“ (sv. Ján Pavol II.). Kríž nás posúva ďalej, robí nás silnejšími. Božie bremeno je predsa ľahké a jeho jarmo príjemné. Často sa nám zdá, že naše kríže sú stále ťažšie a ťažšie, že je ich stále viac a viac. No aj kulturista, ktorý chce nadobudnúť svaly, musí stále zvyšovať váhy, ktoré dvíha. Je rád, keď dokáže zdvihnúť viac, teší sa z toho. Keď je náš kríž ťažší, môže to znamenať, že sa zväčšili naše duchovné svaly a dokážeme uniesť viac. Nebojme sa, veď predsa máme toho najlepšieho kondičného trénera – Boha. On presne vie, koľko dokážeme uniesť. Je normálne niekedy pod krížom padnúť? Áno, je. Boh si nevyberá najlepších, ale tých, ktorých chce urobiť najlepšími. Pod krížom padneme mnohokrát, ale dobrý vojak rany nepočíta. A dnes už predsa vojnu nevyhrávajú počty vojakov, ale zbrane. My máme v rukách tú najsilnejšiu zbraň, je ňou Láska. Tá nám pomôže po každom páde postaviť sa a ísť ďalej. Budme teda dobrými vojakmi Cirkvi, nevzdávajme sa a nesme svoj kríž odhodlane a s láskou.

PAVOL KORDÍK, 1. ROČNÍK

Foto: paulmovie.com

APOŠTOL PAVOL

„Apoštol Pavol“ - takýto titul nesie film, ktorý pred niekoľkými mesiacmi, konkrétne v období Veľkej noci, zavítal do našich kín i do kín po celom svete.

Hoci sa film celkom nepridrža predlohy z Biblie a jeho tvorcovia si ho viac-menej upravili podľa seba, myslím si, že ide o veľmi vydarené dielo. Minimálne tí, ktorí si už párkrát prečítali Nový zákon, nájdu vo filme mnohé prvky z Pavlovho učenia a samozrejme jednu z jeho hlavných tém a síce „Lásku“. Konkrétne to možno vybadať v scéne, keď zaznievajú tak známe slová Pavlovho hymnu na lásku: „láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí...“ (1 Kor 13)

Veľmi zaujímavé je aj prostredie, v ktorom sa film odohráva, a tiež jeho celková atmosféra. Ide totiž o obdobie cisára Nera, keď sú kresťania obvinení z podpálenia Ríma, sú prenasledovaní a drasticky usmrčovani. Práve preto sú nútení ukrývať sa pred okolitým svetom a byť maximálne obozretní. Zároveň Pavol, jeden z veľkých mužov ich viery, je vo väzení a oni sú takpovediac ako ovce bez pastiera. Ich viera je každodenne vystavovaná tvrdým skúškam.

Jedna z hlavných dilem, ktorú musia riešiť, je, či opustia Rím a budú tak môcť rozvíjať kresťanskú komunitu v slobode, alebo zostanú v Ríme a budú posledným svetielkom viery.

Film sa začína tajným príchodom lekára Lukáša (James Caviezel) do Ríma. V skrytej kresťanskej komunite ho privítajú Priscila a Akvila s otvorenou náručou. Podarí sa im vybaviť pre Lukáša vstup do rímskeho väzenia, aby mohol navštíviť Pavla (James Faulkner). Napokon Pavla presvedčí a začínajú sa noci plné

spisovania Pavlovho učenia. Pavol sa rozpomína na počiatky svojej viery i konverzie zo židovstva na kresťanstvo. Zároveň je však svojou minulosťou prenasledovaný. Aby to však nebolo málo, Lukášovi začína jeho návštevy komplikovať nový správca väzenia. Ten nie je kresťanskému učeniu veľmi otvorený, no sám zažíva ťažké chvíle, kvôli svojej umierajúcej dcére.

Film je plný rôznych neočakávaných udalostí a zvrátov a mnohokrát donúti svojho diváka zamyslieť sa nad sebou samým i nad svojou vierou. Hoci o mnohých prvkoch vo filme by sa dalo diskutovať a pochybovať, myslím si, že tento film je dostatočne hodnotný a pre veriaceho človeka môže byť cenným prínosom a povzbudením. Práve preto vám ho vrelo odporúčam a prajem pekný filmový zážitok.

Michal Barniak
6. ročník

Bohoslovci pre miništrantov...

Milí miništranti, máme pre vás neopakovateľnú možnosť prežiť s bohoslovcami opäť jeden týždeň počas letných prázdnin. V čase, keď je menej povinností a viac času na zábavu, oddych a relax. Áno, myslíme na letný tábor, ktorý **MY** nevynecháme ani tento rok. **A ČO TY?**

„**Veď to určite bude nuda...**“ – No tak to určite nebude. Čaká na teba bohatý program, veľké množstvo aktivít, mnoho nových priateľstiev a kopec zábavy.

„**Veď tam nikoho nepoznám...**“ – A o to vlastne ide. Nechceš spoznať podobných „bláznov pre Krista“ ako si TY sám, a tým zistiť, že si úplne normálny chalan? Ak iných miništrantov/nás chceš spoznať viac ako iba z fotiek, toto je možno tá správna cesta. A ak si na ňom už bol snáď stokrát, tak to určite príď aj stoprvý raz a spoznaj chalanov, ktorí na ňom ešte neboli, či už bohoslovcov, alebo miništrantov.

„**Veď ani neviem, kedy to bude...**“ – Pre najstarších miništrantov od 15 do 21 rokov budeme organizovať „chatu“ v Tatrách v termíne od 16. 7. do 20. 7. 2018. Prvý táborový turnus pre najmladších miništrantov od 7 do 11 rokov sa bude konať od 19. 8. do 25. 8. 2018. Druhý turnus pre „stredných“ miništrantov od 12 do 14 rokov bude od 26. 8. do 31. 8. 2018. Tábory sa uskutočnia v Štiavnických Baniach a ubytovaní budeme v chate Assisi.

„**A kde sa dozviem viac? Veď o tom tábore skoro nič neviem...**“

– Na akékoľvek tvoje otázky ohľadom miništrantských táborov rád odpovie **Eduard Bublinc**, bohoslovec zodpovedný za miništrantov a tábory. Jeho mail:

edino.bublinc@gmail.com

Matej Izrael
4. ročník

HLODY Z HODÍN

V dnešnom humornom okienku si zaspomíname na humorné situácie, ktoré sme zazili počas hodín. Ved' švanda predsa musí byť, aj keby...

UČITEL: Na konci semestra bude písomná skúška. Ak by ste nedosiahli dostatočný počet bodov, ja vás donútim ich dosiahnuť.

UČITEL: Istá svätá obetovala všetko za duše v očistci, celý svoj život. Pred smrťou k nej prišiel diabol a hovorí: „Modlila si sa len za duše v očistci, a nie za seba, budeš preto zatratená.“ Jej odpoveď: „V poriadku, obetujem to za duše v očistci.“

UČITEL: Boli ste na púšti? **ŽIAK:** Nie. **UČITEL:** Tak si treba sporiť...

UČITEL: Vy škaredo píšete ešte aj na počítači.

UČITEL: V oblasti okolo Jordánu sa neusadila Poľská letecká spoločnosť (LOT) ale Lót.

Zážitok zo skúšky: Vyučujúci sa pýta: Poznáte farby? Áno. Akej farby je ten strom? Zelenej. Tak príd'te, keď bude žltý! (A vyhodil ho.)

UČITEL: Mal by som schudnúť, mám vysoký tlak a nábeh na cukrovku, no zatiaľ sa držím frázy, telo má ísť do hrobu zhumpľované.

Istý spolubrat z iného ročníka prišiel za učiteľom po zazvonení wa učiteľ hovorí: Zdržuješ, nevidíš, že títo chlapci majú brutálny záujem o vedomosti?

Krása

Krása je ťažká,
v noci je ukrytá.

Príde do cieľa,
kto vie kontemplovať krásu aj v noci duše,
kto vie žasnúť nad hviezdami,
pretože vďaka nim môže vymaniť svoj zrak
z nočnej tmy.

V tomto pohľade sa rodí nádej.
Ona neľahá svetlo dolu na zem,
ale necháva samu seba vystúpiť až k nebesiam;
k tým hviezdám, ktoré by bez tmy
nikdy neuzrela.

Krása je paradoxná:
Ak nevyplávame z bezpečného prístavu,
nepriđeme do cieľa.
Obzor nesľubuje pohodlie,
no darúva zmysel.
Všetci sme od neho rovnako ďaleko.
A všetci rovnako blízko.

Krása nespočívá v tme; ale vo svetle.
Ak však nič nehovoriace plátno je nevyhnutné
pre maľbu,
čím je potom tma pre svetlo?
A čím sú naše rány pre to, čo má prísť?
Nie sú určené na zánik, ale na oslávenie.

Krása je ťažká, v noci je rodená.
Darovala sa nám na kríži,
darovala zmysel každej našej tme.
Je dôsledkom lásky.
Hľa, povolanie nás všetkých.

Patrik Hrmo, 3. ročník

